

Сборник съдебна практика

Дело C-388/14

Timac Agro Deutschland GmbH
срещу
Finanzamt Sankt Augustin

(Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Köln)

„Преюдициално запитване — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Свобода на установяване — Чуждестранно място на стопанска дейност — Избягване на двойното данъчно облагане чрез освобождаване от облагане на доходите на чуждестранното място на стопанска дейност — Отчитане на загубите, реализирани от такова място на стопанска дейност — Прибавяне на по-рано приспаднати загуби при прехвърляне на чуждестранното място на стопанска дейност — Окончателни загуби“

Резюме — Решение на Съда (трети състав) от 17 декември 2015 г.

1. Свобода на установяване — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, освобождаваща доходите на място на стопанска дейност, което се намира в държава членка, различна от тази, в която е установено дружеството, на което принадлежи това място на стопанска дейност — Национална правна уредба, която позволява на това местно дружество да отчете загубите, реализирани от мястото на стопанска дейност — Прибавяне на по-рано приспаднати загуби при прехвърляне на мястото на стопанска дейност на чуждестранно дружество от същата група — Допустимост — Граници — Приспадане на окончателните загуби

(член 49 ДФЕС)

2. Свобода на установяване — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Отчитане от местно дружество на загубите на място на стопанска дейност, което се намира в държава членка, различна от тази на дружеството — Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, според която изключителна компетентност да облага финансовите резултати на мястото на стопанска дейност има тази друга държава членка — Национална правна уредба, която не допуска такова отчитане на загубите при прехвърляне на това място на стопанска дейност в държавата, която има изключителна компетентност за облагане — Положение, което не е сходно с това на място на стопанска дейност, намиращо се в държавата, в която е установено местното дружество

(член 49 ДФЕС)

1. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска данъчен режим на държава членка, според който, в случай че местно дружество прехвърля място на стопанска дейност, намиращо се в друга държава членка, на чуждестранно дружество, което е от същата група като първото

дружество, по-рано приспадатите загуби във връзка с прехвърленото място на стопанска дейност се прибавят към облагаемия резултат на дружеството прехвърлител, когато по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане доходите на такова място на стопанска дейност са освободени от облагане в държавата членка, в която е седалището на дружеството, на което е принадлежало това място на стопанска дейност.

Ако обаче местното дружество прехвърлител докаже, че прибавените загуби са окончателни по смисъла на решение Marks & Spencer, C-446/03, изключването на възможността това дружество да приспадне от своята печалба, облагаема в държавата членка по установяването му, загубите, претърпени от чуждестранно място на стопанска дейност, противоречи на член 49 ДФЕС

(вж. т. 53 и 58; т. 1 от диспозитива)

2. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска данъчен режим на държава членка, който, в случай че местно дружество прехвърля място на стопанска дейност, намиращо се в друга държава членка, на чуждестранно дружество, което е от същата група като първото дружество, изключва възможността местното дружество да отчете в облагаемата си основа загубите на прехвърленото място на стопанска дейност, когато по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане изключителната компетентност да обложи финансовите резултати на това място на стопанска дейност, принадлежи на държавата членка, в която то се намира.

Всъщност, щом държавата членка по установяването изобщо не упражнява данъчна компетентност относно финансовия резултат на такова място на стопанска дейност, положението на място на стопанска дейност, намиращо се в друга държава членка, не е сходно с това на място на стопанска дейност, намиращо се в първата държава членка, от гледна точка на мерките, предвидени от тази държава за предотвратяване или смекчаване на двойното данъчно облагане на печалбата на местно дружество.

(вж. т. 65 и 66; т. 2 от диспозитива)